

Mi egy *Dáfá*-tanítvány

Fá-magyarázat New Yorkban 2011

(Li Hongzhi, 2011. 08. 29.)

(A Mester bejön, a jelenlevők mindannyian felállnak és szívélyesen tapsolnak)

Üdvözöllek benneteket. Sok fáradozás és erőfeszítés van mögöttetek. (Minden tanítvány: A Mesternek volt sok fáradsága és erőfeszítése.) Ti vagytok azok, akik valóban keményen dolgoztatok, nem én. (mindannyian nevetnek) Üljetek le.

A *Dáfá*-tanítványok biztosan megerőltetve és megterhelve érzik magukat. A történelemért való felelősségben egy ilyen nagy teher lett rátok bízva, a történelemben levő küldetés arra ösztönöz benneteket, hogy a történelemben a döntő pillanatban magatokra kell vennem a felelősséget. A világegyetemnek a „keletkezés, fennállás, romlás és megsemmisítés” folyamatában a *Dáfá*-tanítványok pontosan a végső szakaszban jelennek meg. Ez azt jelenti, egy olyan időben, amelyikben úgy az élőlények, mint az anyag is, eljutottak a legeslegutolsó lépésig és a legrosszabbá váltak, a megjelenéseik a legbonyolultabbak és a legnehezebb megkülönböztetni a jót és a rosszat, a becsületest és a rosszindulatút. A *Dáfá*-tanítványok ebben az időszakban kell a vállukra vegyék azt a küldetést, amelyet a történelem ruházott rátok, ez valóban nagyon nehéz, Azt mondják, hogy a *Dáfá*-tanítványok azért olyan nagyszerűek, mivel éppen egy ilyen időszakban mentenek meg élőlényeket, segítenek a Mesternek a *Fá*-helyreigazításnál és hajtják végre azt a saját küldetést, amelyet teljesíteniük kell. Ez az igazi nagyszerűség. Egyetlen időszak sem hasonlítható össze ezzel.

Korábban megmondtam, hogy Sákjamuni, Jézus, Lao-ce stb., és még még korábbi időknek néhány profétája, szentje és nagyszerű istensége csak azért jött le az embervilágba, hogy lefektessen egy alapkövet az emberiség kultúrájának. Amit mondtak, megmentettek és tettek, csak arra szolgált, hogy hátrahagyják az embereknek az emberi kultúra szükséges dolgait. Azok, akiket valóban magukkal vittek, azok az élőlények voltak, akiket ők küldtek le és akik segítettek nekik, hogy hátrahagyják a kultúrát. Azonkívül ezek csak az emberek melléköszellemei voltak, akik nem jöttek be a három vilávkörbe. Azok, akik a történelemnek a végén véghez tudják vinni ezt a dolgot, azok *Dáfá*-tanítványok. A *Dáfá*-tanítványoknak az eredetétől addig a folyamatig, amelyikben felépítették a hatalmas erényt, a *Dáfá*-tanítványok nagyobb dolgokat viseltek el, mint azok a szentek a történelemben. Mert csupán az utolsó pillanatban jönnek azok a dolgok, amelyek valóban meg kell legyenek téve. A hajdankortól máig, a világegyetem kezdetétől 60 évvel ezelőttig, az emberiség vége előtt a világegyetemben szakadatlanul le lett fektetve a szükséges alap a *Fá*-helyreigazítás számára és tapasztalatok lettek gyűjtve. Meg lett teremtve azoknak az élőlényeknek a gondolkodási folyamata és magatartása, amelyek részt vesznek az utolsó történelmi időszakban. Ez az emberiség történelmének egy folyamata. Ezért próbálták ki úgy a *Dáfá*-tanítványok, mint minden más élőlény is, amely kapcsolatban áll ezzel, ezen dolog számára a reinkarnációban azt, amire később közülük mindegyiküknek szüksége lesz és alapköveket fektettek le erre. A világegyetemben levő számtalan élőlénynek a többsége nem áll közvetlen kapcsolatban a *Fá*-helyreigazítással, azokhoz tartozik, amelyek meg kell legyenek mentve és nem vesznek részt a *Fá*-helyreigazításban. Amelyekről éppen beszéltem, azok a résztvevők, amelyek kapcsolatban állnak a *Fá*-helyreigazítással.

Tudjátok, korábban azt mondtam, hogy a világon élő emberek, bezárólag az összes élőlényel, amelynek köze van a *Fá*-helyreigazításhoz, nem egyszerűek. Ők mindannyian a *Fá*-helyreigazításért jöttek, a *Fá*-helyreigazításért jöttek létre és vannak megteremtve, egy véletlen sem létezik, később látni fogjátok. Egy ködös emberi társadalomban a társadalmi formák különböző fajtáit élték meg az emberek a történelem folyamatában, és az az érzésük, hogy egy természetes fejlődési folyamatról van szó. Valójában ez nincs úgy, mindegyik időszaknak megvan az ottléti oka. Tudjátok, korábban beszéltem az emberek gondolatairól. Azt mondtam, kezdetben azok az emberek, akik az istenségek által lettek megteremtve, nem rendelkeztek olyan képességekkel, hogy helyesen reagáljanak a természetre és a társadalomra, az életképességeik is nagyon csekélyek voltak. Mert egy olyan ember,

aki éppen meg lett teremtve, semmit sem értett meg. Egy mennydörgésnél egy barlangba mászott be a félelemtől. Ha vihar jött, nem értett ahhoz, hogy elbűjjon. Még csak azt sem tudta, mi baj volt. A történelem folyamatában az emberek fokozatosan megtanultak helyesen reagálni a természeti környezetre. Később az istenségek szakadatlanul különféle kultúrákat hoztak az embereknek, ugyanakkor azt is figyelemmel kísérték az istenségek, milyen állapotba fogják vezetni ezek a kultúrák az embereket. Azon is voltak, hogy kipróbálják ezt. A végén ez le lett rögzítve a gyakorlatban. Tehát egy végletesen hosszadalmas idő után, amikor minden le volt rögzítve, ki lett választva néhány kultúra, az emberi kultúrák esszenciája, amelyik alkalmas arra, hogy végső soron egy alapkövet fektessen le az emberiség gondolatai és magatartása számára. Az emberiség utolsó 5000 évében ezek elő lettek hozva és megmutatva az emberek által, ez Kínának az 5000 éves civilizációja. Ez olyasmi, ami a hosszadalmas történelmi folyamatban lett megalapozva és összefoglalva. Ebben a folyamatban bizonyos gondolkodási módszerek lettek megtanítva az embereknek, egy bizonyos gondolkodási logika kialakítva. Meg lett tanítva nekik, hogyan kellene gondolkodjanak egy eseménynél és milyen gondolkodási módszerrel kellene gondolkodjanak.

Az emberek gondolatai közvetlenül befolyásolhatják ezek magatartását. Egy példa, tudjátok, a történelemben létezett a Három királyság kora, amelyikben a három királyság, *Wei*, *Shu* és *Wu*, ugyanabban az időben uralkodott. Milyen kulturális tulajdonságokat alapozott meg a történelem a Három királyság korában? Tisztességet. Az a korszak megmutatta az embereknek, mit jelent a tisztesség, milyen a megjelenési formája és mit tartalmaz. Tudjátok, mit fektetett le *Yue Fei* a Déli *Song*-dinasztiából? Hűséget. Tehát mi a hűség, hogyan értendő a hűség fogalma, milyen a hűség megjelenési formája, hogyan reagál az ember helyesen erre. A történelemnek a folyamata pontosan arra van ott, hogy megtanítsa az embereknek, hogyan kellene viselkedjenek emberként. Az emberiség egész 5000 éves folyamatában szakadatlanul elő lettek készítve és meg lettek alapozva azok a dolgok, amiket az embereknek birtokolniuk kellene. Amikor eljött a vég, az emberiség egy tökéletes és hagyományos gondolati folyamatban már olyan emberekké vált, akikkel az istenségek elégedettek voltak és akiket a történelem utolsó pillanatában már be lehet vetni a végnek az idejére. De még mindig létezik egy probléma. Milyen? Tudjátok, az ilyen emberek egy félisteni kultúrát birtokolnak, amely az istenségek által közvetlenül lett megteremtve. Akkor a pozitív tényezők az embereknél és ezeknek a kultúrájában nagyobbak, mint a negatív tényezők, ámbar az ember a világegyetem pozitív és negatív tényezőit birtokolja. A három világgörön belül minden anyag birtokolja a jószívűség és a rosszindulatúság tényezőit. Az istenségek a három világgörön belüli anyaggal teremtettek embereket, tehát a rosszindulatúság és jószívűség két tényezője magától értetődően jelen van. Ha az ember ésszerűtlen vagy haragra van gerjedve, az nagyjában és egészében véve a démoni természet megjelenése; ha az ember nagyon jószívűen, ésszerűen és barátságosan kezel minden körülötte levő eseményt és történést, az tehát a jószívű tényezők megjelenése. Az akkor a buddha-természet. Az ember ezt a két tényezőt birtokolja. De ez még nem elegendő.

Éppen azt mondtam, az emberiség megteremtésének a folyamata egy jóra való folyamat volt. Mindannyian jószívűek voltak és azonkívül erős értelemmel rendelkeztek. Ha a *Fá*-helyreigazításban én a *Fá*-t terjeszttem, úgy gondoljatok csak utána, mihelyt a *Dáfá* terjesztésre kerül, az ilyen emberek százszázalékosan megkapnák a *Dáfá*-t, egy sem lenne kihagyva; kiváltképp a kínaiak jönnének valószínűen mindannyian, hogy tanulják a *Dáfá*-t és műveljék magukat. Nem kellett volna sokat meséljek, már nagyon gyorsan és nagy terjedelemben lett volna elterjesztve. De tudjátok, mindazonáltal a világegyetem egy rossz állapotba jutott, ennek a korszaknak az élőlényei el kellene jussanak a véghez. Mindazonáltal az élőlényeknek ez a csoportja szántszándékkal lett megteremtve a világon. Mindegyik résztvevő mögött élőlények gigantikus csoportjai állnak. egy élőlény és egy ember sem egyszerű. Mindannyian olyan élőlények gigantikus csoportjait képviselik, amelyek mögöttük vannak. Ha egy ember meg lesz váltva, az összes mögötte levő élőlény, amelyet képvisel, szintén meg lesz váltva. Mert a világon élő emberek, a mai emberek a legtöbb esetben a mennyben levő királyok voltak, akik lejöttek a világba és emberként születtek újra. Ha ezek az élőlények mind jönnének és tanulnák a *Dáfá*-t, mindannyian meg lennének váltva, bezárólag minden élőlényvel, amelyet képviselnek. Ez természetesen valami jó dolog. Minden élőlény a világegyetemben ezen a módon gondolkozna, bezárólag a számtalan gigantikus királlyal. De a végérvényes Österemtő ezt nem így látja. Ha valami nem jó többé, úgy az fel lesz oszlatva. Számára az új megteremtése éppoly egyszerű, mint a rossz megsemmisítése. Azonkívül tudjátok, hogy a világegyetemben létezik még egy alapelv.

Melyik? Ez az, amit mondtunk: Jót jóval, gonoszt gonosszal visszafizetni. Ez azt jelenti, hogy mindazokat a rossz tetteket, amelyeket elköveltél egyszer, vissza kell fizetned. A jó jó sorskapcsolatokat köt, a gonosz rossz sorskapcsolatokat köt, a cél ezeknek a befejezése. De a történelem hosszadalmas folyamatában egy élőlény nemcsak az élőlények közti kapcsolatban hozott létre karmatartozást, a világegyetem történelmében sok élőlény megy lefelé azzal a nagy áramlattal, amelyikben ők saját maguk anélkül működtek közre, hogy tudnának róla. Szinte minden élőlény kifejtette ezt a hatást. Ha ez nem jó többé, ők mindannyian felelősek ezért. Mindannyian tudják, hogy ez egyre becstelenebb lett, de egyik sem rendelkezik azzal az erővel, hogy ezt visszacsinálja. Mindannyian lefelé mennek ebben a folyamatban. Ez azt jelenti, a keletkezés, fennállás, romlás és megsemmisítés rendszerességében a megsemmisülés irányába kell haladjanak. Ez a világegyetem rendszeressége. Ennek semmi köze a könyörületességhez. Itt a rendszerességről beszél az ember.

Tudjátok, azt mondtam, hogy az anyag nem tűnik el és az élet reinkarnálódik. Ez nemcsak az emberiséget érinti, az istenségeknél ugyanúgy van. A halál szörnyű egy olyan ember számára, aki a ködben áll és semmit sem lát. Természetesen mi *Dáfá*-tanítványok mindannyian tájékozottak vagyunk. Az emberi molekuláris sejtek molekulákból vannak összeállítva, a molekulák atomokból állnak és az atomok még mikroszkopikusabb részecskékből vannak képezve. Minél mikroszkopikusabbak a részecskék, annál nagyobb az energiájuk. Tudjátok, amikor az emberi test el lesz temetve a földbe, ennek a felszínes sejtjei, amelyek molekulákból vannak összeállítva, el fognak rothadni. De egy molekula nem rothad el, stimmel? Még kevésbé fog egy atom elrothadni, helyes? Hová mentek ezek a részeid? Az emberi gondolatok nem lettek mind a felső réteged által kigondolva. Honnan származnak a szavak, amelyeket némelyek hirtelenül kimondtak? Nem minden egyes szó származik a töprengéseidből. Minden különböző te, aki úgy felszínes, mint mikroszkopikus részekből is áll, játszott egy szerepet. Az egész életed egyidejűleg van összeállítva legmikroszkopikusabb részekből a felszínesekig. Az életed ezért nemcsak felszínes sejtekből áll, nem ebből az egy rétegből. Ha az emberi életről van szó, a felszín szempontjából csak egy bőr lett visszavonva. Az újraszületésnél a bőr újólag ki lesz cserélve. De az igaz te semmiképpen sem rothadhat el a föld alatt. A föld nem tud egy atomot felosztatni, még csak egy molekulát sem oszlatni fel. Az atom felosztatása egy robbanás. Az emberi testen belüli atomrobbanás elpusztíthatna egy várost, így van ez? Hová mentél hát te? Ezt minden *Dáfá*-tanítvány tudja. Más szavakkal, ebben a ködös világban nem tudják, mi történik egyvalakivel a halál után. De az istenségeknek egészen világos. Még magasabb istenségeknek még világosabb. Ők ezt nagyon természetesnek tartják. Ha ők eljutottak az utolsó lépéshez az életük folyamatában, új dolog fog létrejönni. Ezzel egészen tisztában vannak. Az egész világegyetem egy ilyen ismétlési folyamatban található.

Amit elmagyarázok, az egyfajta anyagcsere-folyamat, amelyik szakadatlanul megy végbe a számtalan szint életfolyamataiban a nagy világegyetemben, ameddig a nagy világegyetem történelme még nem ért a végéhez. Ha viszont a legnagyobb világegyetem, én az egészre gondolok összesen, ha az tönkre megy és fel lesz oszlatva és a keletkezés, fennállás, romlás és megsemmisítés folyamatában tönkre megy, gondoljátok csak át, az élőlény ebben, a különböző szinteken, nem rendelkezik többé reinkarnációval. Nem létezik többé történelem, egy élet sem fog létezni. Egyáltalán semmi sem fog létezni többé. Ez még egy istenség számára is szörnyű, egészen mindegy, milyen nagy! Ez valóban szélsőségesen borzalmas. Teljesen megsemmisített! A nagy világegyetem történelmében olyan sok ragyogó dolog létezett! Még az emberek parányi bolygóján is így van ez. Azon a számtalan bolygón a világegyetemben, amelynek a részecskéi különböző nagyok, még az istenségek sem tudják megszámlálni, hány élőlény létezik és milyen sok ragyogó dolog lett teremtve! Mindegyik ember olyan, mint egy történelemtanár. Külön mindegyik olyan, mint egy hosszú élő történelem. Az élmények minden életben szintén nagyon érdekesen néznek ki. Egy ilyen óriási világegyetem és a számtalan élőlény, ez mind meg lesz semmisítve. Nagy kár.

Természetesen nem beszélünk többé a kozmikus szabályokról. A könyörületesség az éppen az ortodox istenségek jellegzetessége. Nem az a könyörületesség, ha valami jót szeretné tenni. Ha egy hirtelen ötlettől vezérelve tesz valamit az ember, mivel szívesen szeretné tenni, az nem könyörületesség. Ez az előszeretet iránti ragaszkodásodból keletkezik. Egyszerűen mondva, ez a ragaszkodás. Az igazi könyörületesség egyáltalán nem tartalmaz egoizmust. Egészen mindegy, kivel szemben, minden élőlény helyes gondolatokkal és jószívűen van szemlélve. Ezért a világegyetem különböző szintjein

levő sok istenség, sok nagyon-nagyon magas király látta a világegyetem végét és meg akarták menteni a világegyetem élőlényeit. Hogyan megmenteni? A *Fá*-helyreigazítás és a megújítás csak a legalacsonyabb szintről kiindulva mehet végbe letről fentig. Akkor emberként megszületve hagyják megjelenni a sok reprezentatív élőlényt a világegyetemből. De az ilyen élőlények, amelyek a képviselőket reprezentálják, nem normál élőlények. Ők garantáltan a különböző világegyetemek királyai és a világukat, a világegyetemüket és égitestüket képviselik. A világegyetemenek, amelyet képvisel, van egy rendszere. Az égitest világegyeteme egy belső körforgással rendelkezik letről fentig. A saját rendszere megfelel egy még magasabb rendszernek. Azok a királyok, akik még magasabbak, mint ő, távolabb fent találhatóak. Még magasabb rendszerek fölött valójában léteznek még magasabb rendszerek és királyok. De egészen mindegy, milyen magasak, mindannyian egy rendszerhez tartoznak. De a legmagasabb nem jön feltétlenül le. Mit csinál hát? Emberként megszületve hagyja megjelenni arról a szintről azt, aki jobban alkalmas arra, hogy képviselje az óriási rendszer számtalan élőlényét.

Ha ezt így mondom nektek, talán azt fogjátok gondolni, ah, az emberek a világon mind nem néznek ki különlegesen. Az emberek a világon nagyon különbözőek. Némelyek ráadásul lomposak. Némelyek kemény életet vezetnek vidéken, némelyek nagyon kispolgáriak a városban. Sok fiatal ember közömbösnek mutatkozik. Az emberi társadalom pontosan egy ilyen társadalom. Az nem lehet, hogy mindannyian nagy cégeknél dolgozzanak vagy mindannyian főnökök legyenek. A maradék valami mást kell csináljon. A művészsakma sztárjai bizony csak ennyien vannak. Minden dolognál ugyanaz van. A szociális rétegek olyan különböző szociális formák, amelyek az emberi társadalomban jöttek létre. Nem az élet szintjei. Ezért egy élőlény sem egyszerű, egészen mindegy, hogyan néz ki külsőleg. Néha látsz egyvalakit, aki szemetet gyűjt. Időben előre tolva, megállapíthatod, hogy korábban egy nagy istenség volt a világegyetemben. De a ködben és a reinkarnációnál teljesen eltévedt, úgymint semmiről sem tud többé. Sok élőlény ráadásul nagyon bosszankodik a helyzetén a reinkarnációnál és igazságtalanul kezelve érzi magát. Egyáltalán nem tudják többé, miért jöttek ide és milyen feladatuk van.

Sokkal több példa létezik, mint az, amit az előbb megneveztem. A mai emberek a világban, bezárólag a legtöbb emberrel a különböző szociális rétegekből, nem tudják, miért jöttek a világba és mindannyian a karrierért harcolnak. Különösen azok, akik némi sikereket értek el, olyan önelégültek, hogy elfelejtették, kik ők. Némelyek mindenről megfélemedkeznek körülöttük, ha azt hiszik, hogy némi képességekre tettek volna szert. Ha nem megy jól nekik az életben, siránkoznak és igazságtalanul kezelve érzik magukat. Tulajdonképpen ez nem az, amivel rendelkezni akar az életetek. Ne fektessetek olyan nagy hangsúlyt erre. A legfontosabb az, hogy újra megtaláljátok az igaz ént. A történelmi folyamatban az ebben az időszakban levő jelenségnek megvan a sorsszerű kapcsolata. Szigorúan véve, a jelenlegi viselkedésetek szintén azokért a rossz és jó dolgokért való karmikus viszonzásra vezethető vissza, amiket az előző életetekben tettél. Imént azt mondtam, hogy a világegyetem pontosan azzal az elvvel rendelkezik, hogy a jó jóval, a gonosz gonosszal van viszonzva, egészen mindegy, melyik szociális rétegben vagy található és milyen foglalkozást űzol. Ez az elv a három világgör minden szintjén létezik. Ezért az emberek gondolatai, valamint a mostani időben található emberi társadalom a végén, kiváltképpen a „keletkezés, fennállás, romlás, megsemmisítés” kozmikus folyamatának az utolsó szakaszában, még bonyolultabbá váltak. Ezért van szükség a *Dáfá*-tanítványokra ebben a pillanatban, hogy felébredjenek és megmentésük az embereket a bonyolult környezetben.

Még nehezebb az: Jelenleg Kínában a rosszindulatú párt kommunista uralma létezik, amelyik a legeretnekebb. Miért bukkant fel az uralom az embervilágban és ez miért egy olyan elfajult dolog? A világegyetemben mindannyian, fentről lentig, ellene vannak, mindannyian egy szörnyetegnek tartják. A rosszindulatú párt tagjai nem is rendelkeznek normális értelemmel. Miért vált ez ilyenné? Semmi sem jött létre egyszerűen úgy. Valójában ez szántszándékkal lett elrendezve a régi erők által a világegyetemben. Az előbb azt mondtam, hogy az emberi kultúra az istenségek által lett elrendezve, miközben az kiképezte az emberiséget. Mihelyt ki volt alakítva a becsületes kultúra, minden embernek helyes gondolataik voltak. Az emberek jószívűek voltak. Amikor tettek valamit, mindig a többiekre gondoltak. Az ilyen emberek mind pozitív döntéseket hoznának a történelem utolsó lépésében. Mindannyian azért jönnének, hogy megkapják a *Fá*-t. A világegyetemben levő régi erők azt gondolták, egyszerűen túl könnyű lett volna az emberek számára, hogy megkapják a *Fá*-t és meg legyenek

mentve. A három világgörben a következő törvény létezik: Jót jóval és gonoszt gonosszal viszonzni. Némely istenségek ennél rosszul érzik magukat és innen eredően szélsőségesen használják ezt ki. Azt gondolták, ez így már nem megy tovább a világegyetemmel, hogyan lehet megengedni, hogy az ilyen élőlények ilyen könnyen meg legyenek mentve? Hogyan léphet be olyan sok élőlény a jövőbe? Sok különböző tényező akadályozza az élőlényeket, hogy meg legyenek mentve. Valójában a régi erőknek ez a gondolata is a régi világegyetemben levő *Fá*-alapelvek „romlás és megsemmisítés” szakaszában való megjelenése. A régi erők szeretnék, hogy az élőlények hozzanak egy döntést az utolsó szakaszban. Ámde ez a döntés szélsőségesen nehéz. Mert minden a végét kell járja és az embervilág kaotikussá vált. Hogyan kellene döntsön az ember, ha be akar lépni a jövőbe? Ez nagyon-nagyon nehéz. A küszöb nagyon magasra van helyezve.

Némelyek kérdezik, az istenségek és a buddhák nem könyörületesek az emberekkel szemben? Ezt nem lehet többé emberi gondolatokkal szemlélni, mivel az emberiség már eljutott eddig a lépésig. A régi erők istenségei nem így gondolkoznak. Ha azt akarod, hogy megváltsanak, ha azt akarod, hogy megmentessenek, a mai reális társadalomban levő mindenféle csábítások között meg kell hoznod a helyes döntést, csupán akkor jutsz át. Különben nem lehetsz megmentve. A háló egyik oldala nyitottan lesz hagyva. Mint tudjátok, gyakran mondtam ezt. Az emberek saját maguk kell átjussanak, hogyan csinálhatják meg ezt akkor? A Mester tudta már korábban, hogy a régi erők ilyesmit csinálnának. Ezért a Mester elrendezte, hogy a *Dáfá*-tanítványok minden élőlényt megmentessenek. Hogy nehézségeket teremtsenek az élőlényeknek, a régi erők létrehozták a rosszindulatú párt uralmát, egyidejűleg létrehoztak néhány megtévesztő elméletet és modern áramlatot, úgyhogy ez a társadalom nagyon bonyolulttá vált. Léteznek tényezők úgy a pozitív, mint a negatív oldalaktól is. Ugyanakkor hozzá lett még illesztve néhány elfajult elem és a földönkívüli biotechnológia. úgyhogy az emberiség őszinte gondolkodásmódja össze lett zavarva. A nyugati társadalomban az már elegendő, hogy a gonosz és eretnek dolgok el vannak terjesztve. De Kínában másképp van. Ott a becsületes rosszként lett megjelölve és a rossz jóként. Egy ilyen nehéz helyzetben kell meghoznod a döntést, hogy meg lehetsz-e mentve. Miért olyan nehéz ez Kínában? Korábban mondtam nektek, hogy a még magasabb szintekről való királyok, minden nemzetnek a királyai az emberi történelemben és a magas kozmikus szintekről való mindannyian Kínában reinkarnálódtak. Ott létrejött egy központ. Ennélfogva ezt még nehezebbé tették ott azon emberek számára, akik egy döntést kell hozzanak. Mert a régi erők belátták, ha ezek meg lesznek mentve, talán azok a nemzetek, sőt néha azok a létszoportosulások a gigantikus világegyetemben, amelyeket képviselnek, hogy akkor mindannyian meg lehetnek mentve. Gondoljátok át egyszer, ez egy olyan nagy esemény. Ezért a régi erők szintén a legnagyobb nehézségeket rendezték el erre. Úgy néz ki, hogy a kínaiaknál sok dolog tönkre lett téve az újkorban, még a kínaiak magassága is alacsonyabb lett és a kinézet is rosszabbá vált. Az emberek a történelemben erős őszinte kisugárzással rendelkeztek. A kinézetük is viszonylag jó volt. Mert az újkorban ott meg lett nagyobbítva a nehézségi fok, és az emberek rossz dolgokkal lettek teletöltve. Milyen gondolatokkal van megtöltve egy ember, az befolyásolja a kinézetét is. Az teljes bizonyossággal úgy van. Mint például, létezik egy zsák, ha te egy négyszögletes dolgot teszel bele, az már kívülről látszik a formáján. Ha egy kerek dolgot teszel bele, azt is látni lehet a formájáról. Ezzel arra van gondolva, hogy a kinézetem fel lehet ismerni, milyen gondolatokkal vagy teletöltve. Ha előttem áll egy ember – nem csak előttem – az emberi társadalom nem olyan egyszerű, sok rátermett ember létezik, aki már egyedül egy pillantással meg tudja állapítani, milyen területen található viszonylag feltűnően egy ember gondolatai és magatartása és mit szeret. Minden megmutatkozik az arcon, sőt a testi formában is.

Ha ezen nehéz körülmények között szeretnék megmenteni az embereket, hogyan mehetne az? Az emberek nem tudnak többé különbséget tenni a jó és a rossz között. Sok média propagálja ráadásul a társadalom trendjét (irányvonalát), miközben viszont ez a trend nem feltétlenül jó. Csak úgy van, hogy mindannyian így csinálják, és a médiák ezt előremozdítják. Gondoljátok csak át, hogyan különböztethetik meg az emberek a jót a rossztól? Azt nem tudják. Az embervilágban voltaképpen csak néhány kevesen léteznek, akik valóban jóságos érzületeket őriznek meg a szívükben és azoknál maradnak. Akkor nincs mindennek vége? Akkor nincs befejezve minden elrendezés is, amelyik egy hosszú idő közben lett elrendezve a történelemben? A három világgör is erre lett létesítve. Mit lehet tenni?

Épp az imént mondtam, senki sem tarthatja hibásnak, ha az ember nyitva hagyja a hálót az egyik oldalon. Hogyan hát? Hogy áttörjék a régi erők zavarásait, kell létezzen néhány ember, aki feleleveníti az emberek emlékezetét, felébreszti és felrázza őket, elmagyarázhatja nekik a történelemnek és a mai világnak az igaz arculatát. Valójában az nagyon nehéz, ha az emberi társadalomban tesz valamit az ember. Mihelyt egyszer a pozitív megmozdul, a régi tényezők, tehát a régi, az ellentétes és a rossz dolgok, meg lesznek érintve. Ha a negatív mozdul meg egyszer, természetesen a pozitív tényezők is meg lesznek érintve. A jó és a rossz tartja meg az egyensúlyt az embereknél. Valójában az nagyon nehéz, mindegy, ki mit szeretne csinálni ezen a világon. Az embervilágban még mindig sok istenség létezik. Minden egyes istenség rendelkezik azzal a képességgel, hogy elintézzze a dolgokat az emberiségnél. Egyetlen egy istenség már megcsinálhatja azt. Miért nem teszi meg? Egészen világosan tudja és látja is, hogy mindennek megvan az elrendezése. Bármilyen jó is legyen az a dolog, amit csinál, ennek befolyása van egy másik dologra. És ez a másik dolog ugyancsak nagyon sok más dolgot fog közvetetten befolyásolni, hasonlóan, mint egy fa ágainál. Akkor bűnöket követett volna el a még magasabb istenségek elrendezésével szemben, sőt megváltoztatta volna az emberiség történelmének az elrendezését. Ezért senki sem mer tetszőlegesen változtatásokat elvégezni.

Pontosan ebben a pillanatban bukkannak fel a *Dáfá*-tanítványok. Ha te mindazonáltal szeretnéd megmenteni az embereket és tisztázni nekik az igaz körülményeket – a mai emberek mind sok karmatartozást gyűjtöttek a történelemben való reinkarnációkon keresztül – ha te szeretnéd megmenteni egy embert, az ezen ember mögött levő sok élőlény akarja azt megakadályozni. Mert mindezek az élőlények gyűlölik őt, mivel korábban valamelyik életben zaklatva, meggyilkolva, üldözve vagy talán egy nagyon nyomorult helyzetbe lettek hozva általa. Amit a reinkarnációban, a tudatlanságban, a ködben és a vágyak között csinált, azt most nem tudja többé. Valójában minden embernek olyan karmatartozással van tele az egész teste, amelyet a hosszú történelemben szereztek. Persze mindannyian a ködben vannak. Ha viszont ezt az embert valóban szeretnék megmenteni és valóban az életétől fogva megmenteni, azok az élőlények, amelyeknek károkat okozott, nem működnek többé együtt. Ezért ütköznek zavarásokba és sok akadályba az emberek megmentésénél és az igaz körülmények tisztázásánál az embereknél. Különböző akadályok gátolják az embereket. Ha az emberek megmentéséről van szó és ha ez a dolog nagy terjedelemmel bír, egy környezet fog kialakulni a társadalomban.

Ezekben az években, amelyekben a rosszindulatú Kínai Kommunista Párt a *Dáfá*-tanítványokat üldözi, nemcsak a rosszindulatú Kínai Kommunista Párt tényezői léteznek. Valójában ez összehasonlíthatóképpen szármalasan kicsi. A világegyetemben levő minden rossz tényező le lett taszítva. Minden dimenzióban egyszerűen sok, számtalan létezik belőlük. Sok istenség látta ezt és meg voltak döbbenve: Mit lehet akkor csinálni? Ki meri megérinteni őket? Ha csak egy ember van megmentve, ez már az élőlények egy gigantikus területét érinti a világegyetemben. Már ilyen nagy a befolyás. Milyen nagy lesz a befolyás, ha 100 millió emberről van szó? Tudjátok, hogy Jézus akkoriban embereket mentett meg. Az emberek megmentéséről volt szó. De miért lett keresztre feszítve? Ennél Jézus is csak a saját embereit mentette meg! Az ő emberei szintén karmatartozást gyűjtöttek össze a reinkarnációnál. Ő sem tudta megoldani azt. Mert Jézus a világegyetem számtalan óriási nagy élőlényével, valamint magas szinteken levő élőlényekkel állt szemben. Ezek között számtalan még magasabb szintekről való gigantikus élőlény volt. Ők olyan nagyok, hogy a normál istenségek még csak nem is tudják, milyen nagyok. Azonkívül végtelenül sokan voltak. Ha ezek megkövetelik tőled, hogy mindenki számára fizess vissza a tartozásokat, ha nem hagynak téged büntetlenül elszabadulni onnan, hogyan tudsz te akkor megszabadulni ezektől? Sohasem tudod azt. Végül Jézus megkérte Jehovát: Lehetséges, hogy ne legyek keresztre feszítve? Jehova sem tudott más utat. Csak ha a saját vére, az emberi élete által és a szenvedés elviselésének a folyamatában fizeti nekik vissza, teheti magát szabadabbá. Ilyen nehéz ez. Ha a *Dáfá*-tanítványok szeretnék megmenteni a világegyetemben az élőlényeket, éspedig a végső szakasznak ebben a bonyolult társadalmi környezetében, gondoljátok csak át, milyen nehéz hát ez. Ha ti látnátok, valóban látnátok, nagyon szörnyűnek találnátok. De ameddig a *Dáfá* szerint cselekedtek és aszerint, amit a Mester mond nektek, megvan a járni való utatok és senki sem érinthet meg benneteket. De ez az út nagyon keskeny. Olyan keskeny, hogy neked nagyon egyenes módon kell járnod azt, csupán akkor menthetsz meg embereket. Csak ha nagyon egyenes módon jársz, akkor nem lesznek problémáid.

Ezekben az években a Mester vigyázott rátok, akik ezt az utat járjátok. Korábban gyakrabban írtam rövid szövegeket, amiket ti *jingwen*eknek neveztek. A művelésnél újra és újra kijavítottalak benneteket és megmondtam nektek, hogyan kellene csináljátok. Később tudtam, hogy fokozatosan éretté váltatok. Így nem is volt szükséges többé, hogy olyan gyakran írjak. Ha túl sokat írtam volna, a régi erők ellene lettek volna. Ettől nem fél a Mester. Csak nem akartam, hogy még bonyolultabbakká tegyék a dolgokat. Véleményük szerint ez azt jelentené, hogy én csinálnám és én vezetnék benneteket, ha túl sokat mondanék. Úgy vélik, hogy az nem megy. Úgy kellene legyen, hogy a *Dáfá*-tanítványok saját maguk járják az útjukat és saját maguk jussanak át. A régi erők rosszat tettek és eljutottak eddig a lépésig. Én szintén azt szeretném, hogy a *Dáfá*-tanítványok saját maguk beteljesüljenek ezen a lehetőségen keresztül. Mert az egyszerűen nagyon nagyszerű, hogy átjutottatok az óriási nehézségeken. Nagyon csodálatra méltó, hogy jól csináltátok ezt a dolgot. Nem lenne tisztességes a *Dáfá*-tanítványokkal szemben, ha minden további nélkül minden véget érne. Azon élőlények mögött, amelyeket megmentettetek, élőlények nagyon nagy csoportjai állnak. Mi van akkor a *Dáfá*-tanítványokkal a jövőben? Ők akkor még magasabb és még nagyobb élőlények lesznek. Istenségekké válnak, akik még nagyobbak és még nagyszerűbbek. A régi erők tudják, hogy a *Dáfá*-tanítványok olyan magasra fognak jutni. Ha mindannyian a Mester által lennének vezetve a cselekvésüknél, számíthatna-e az akkor a *Dáfá*-tanítványok érdemének? Saját maguk kell járják az utat. Az még nehezebb, hogy mindazon nehézségeknél, amelyeket a régi erők kényszerítettek rá a *Dáfá*-tanítványokra, egyenes módon járjanak. Különösen a szárazföldi Kínában élő *Dáfá*-tanítványok számára nagyon döntő mindegyik gondolat a démoni nehézségeknél és az üldözésnél. Hogy te jól csinálod-e, hogy az üldözés elérhet-e téged, hogy becsületesen cselekszel-e és milyen komiszul ér el téged az üldözés, ennek mind közvetlen köze van ahhoz az úthoz, amelyet jársz, és azokhoz a dolgokhoz, amikre gondolsz. Ez rendkívül nehéz a *Dáfá*-tanítványok számára. Mert a *Dáfá*-tanítványok saját maguk szintén azon vannak, hogy kimenjenek ennek a végső időnek a legbonyolultabb környezetéből és hogy kiműveljék magukat. Ennél még másokat is megmentenek. Ezért teljesülhetnek be a *Dáfá*-tanítványok olyan magas élőlényekké és juthatnak olyan magas szintekre. Éppen mivel a régi erők zavarnak, azért olyan nagyszerű és olyan nehéz is ez a dolog.

Sok hétköznapi ember nem tudja, mit csinálnak a *Dáfá*-tanítványok. Ez nem magyarázható el egypár szóval. Ha azt mondanád nekik, hogy a világegyetem a „keletkezés, fennállás, hanyatlás és megsemmisítés” végső szakaszában található, még kevésbé hinnének neked. Ezért nem kellene ezt mondjátok. Egyszerűen a jó és jóságos oldaluknál fogva kellene felébresszitek az embereket. Nincs úgy, hogy mi feltétlenül azt akarjuk, hogy valaki egy bizonyos utat járjon. Miután valakinek világossá váltak az igaz körülmények, megnézheti magának azt a két utat, amelyik előtte áll, és kiválaszthatja közülük az egyiket. Némely embereknél már nagyon rosszá váltak a gondolatok. Nem tudják többé felvenni a jóságos dolgokat. Szükségszerűen a rosszat, a gonoszt, a modernt és az elfajultat választják ki és el fognak múlni a régi világegyetemmel együtt. Csak azok lehetnek valóban megmentve, akik fel lesznek ébresztve és tudhatják, melyik életutat kellene vegyék a jövőben és miért jöttek az emberek a világra.

Némelyek megkérdeztek, hogyan néz ki ez a jövőben, amikor a *Fá*-helyreigazítás befejeződött és a *Fá* helyreigazítja az embervilágot. Azt mondtam: „Ha egy ember meglát egy másikat, a testvéreként érzékeli őt”. Az emberek ezt mindannyian így értették: „Ha egy ember meglát egy másikat, a testvéreként érzékeli őt, ó igen, az erkölcs megemelkedett, az persze jó”. Az emberek csak így tudták megérteni ezt. Egészen mindegy, milyen nagyon emelkedett meg az erkölcs, persze nem kell a másikat testvérként szemlélni, amikor találkozik vele az ember, vagy? Talán egypár tucatnyi kilométer körzetben egy embert sem lehet találni, így jut ez csupán ahhoz, hogy egy másikkal való találkozásnál egy ember a testvéreként érzékeli ezt. Én mondom nektek, sok próféciában, egészen mindegy, melyik vallásból, legyen az a buddhizusból, legyen az a kereszténységből, meg van mondva, hogyan néz ki a mai világ. Némelyek azt gondolják: az bizony még nagyon messzi távol van. Talán. Cselekedjétek a saját gondolataitok szerint. Mindazonáltal a *Dáfá*-tanítványok azon vannak, hogy beváltsák az ígéretüket, nevezetesen hogy felébresszék az embereket.

Tudjátok, hogy az emberek még sohasem voltak ilyen kaotikus állapotban a történelemben. Még sohasem volt ilyen mértékben bonyolult. Az emberek úgy vélik, hogy ez a tudomány és a technika fejlődésén alapszik és hogy ez szükségszerű az emberek társadalmában. Lehet véletlen valami? A

tudomány és az emberi hagyomány két utat képvisel, amelyik ugyanazon időben létezik az emberi társadalomban. Melyik utat választják és járják, éppen ez a választás áll az emberek előtt. Épp az imént mondtam, hogy az egyes emberek a jó és a gonosz között kell válasszanak. Ez a két út van választásra a jövő emberiség előtt. Sok ember, aki a modern gondolatok által van befolyásolva, meg akar szabadulni az istenségektől. Nem fogadják el, hogy az emberek istenségek által vannak teremtve. Az emberek nagyon nagyszerűnek találják magukat. Ti láttátok, hogy az ember egyszerűen túl parányi és jelentéktelen a természet előtt, mint például a tegnapi nagy hurrikán előtt. Ha a kozmikus katasztrófa valóban jön, mindennek vége. Azonkívül, ha az emberek tudománya és technikája nem rendelkezik energiával, az emberek modern társadalma azonnal meg lesz bénítva. A modern tudomány azonnal fel fog oszlani. A földönkívüli élőlények technikai persze nagyon előrehaladottak. De a „keletkezés, fennállás, hanyatlás és megsemmisítés” kozmikus folyamatában ők is segítséget kell kérjenek, hogy meg legyenek mentve.

Ez az, ami az emberek előtt van. De valóban túl nehéz a *Dáfá*-tanítványok számára, hogy egy ilyen környezetben, egy ilyen bonyolult világban mentsék meg az embereket. Talán olyan elfoglaltak vagytok néha, hogy nem gondoltok el ezen. De a Mester egészen világosan látja ezt. Ezért gyakran gondolok arra, mi egy *Dáfá*-tanítvány? Ki méltó arra, hogy *Dáfá*-tanítvány legyen? Azok is, akik újonnan jutottak be, ha nem lett volna meg ez a sorskapcsolatuk, valóban egyáltalán nem juthattak volna be. Nem az üldözés és nem azok a híresztelések, amelyeket a rosszindulatú KKP terjesztett mindezekben az években a *Dáfá*-tanítványokról, akadályozták meg az embereket abban, hogy bejussanak. Az nincs úgy. Hiszen egész idő alatt léteznek emberek, akik bejutnak. Nem azon múlik. Valójában mindenki tudja, hogy a Kínai KP rosszindulatú. Sok ember egyáltalán nem hiszi el, amit a Kínai KP mesél. Az ok abban rejlik, hogy azok az istenségek akadályozzák az embereket abban, hogy *Dáfá*-tanítványok legyenek. Aki nem méltó erre, egyáltalán nem lesz beengedve. Akkor ez úgy mutatkozik meg, mintha az ember saját maga nem jönne be vagy hogy akadályozva van a környezetétől, hogy bejusson, vagy hogy valaki azt mondja neki, hogy nem kellene odamenjen. Neki saját magának is nehézségei vannak, amelyeket nem tud elengedni. Ezeket vagy azokat a nehézségeket. Itt nem megy, ott nem tud valamit elengedni, úgyhogy nem juthat be.

Tudjátok? Ti *Dáfá*-tanítványok vagytok, és sok élőlény, a mennyben levő számtalan élőlény irigyel benneteket. Ha én ma azt mondanám valamelyik magas szinteken levő istenségnek, egészen mindegy, milyen nagy ő: „Gyere és legyél egy *Dáfá*-tanítvány.” Még csak egy másodpercre sem lenne szükség. Alig lenne a mondatom végig mondván, már leugrott volna. Végtelenül boldog volna az örömtől. Mindenki, aki tisztában van velem, tudja, hogy ezzel nemcsak saját magát, hanem a világában levő számtalan élőlényt is megmentheti. Ez a legnagyobb dolog a jövő univerzumban. (taps) De az nem megy. A *Dáfá*-tanítványok az embervilágban való reinkarnáció folyamatában, valamint a történelem folyamatában építették fel a hatalmas erényüket. Akkoriban nagyon sok ember jött a *Dáfá*-tanítványok gyakorlóhelyére. Senki sem tudta, kik voltak ők. A gyakorlatok után egy szempillantás alatt újra eltűntek. Sok istenség akar valóban *Dáfá*-tanítvánnyá válni, de nem tud.

A *Dáfá*-tanítványok a hétköznapi emberekkel élnek együtt a ködös társadalomban. Nagyon könnyen megtörténhet, hogy gondolatban, legalábbis egy területen, az árral úsznak. Ha te a cselekvésnél nem tudnád saját magadat a *Fá*-hoz mérni, ha nem tudnád helyes gondolatokkal elgondolkodni a problémákon és a problémáknál ezt nem tudnád a *Fá* szemszögéből megnézni, akkor hétköznapi ember lennél. Egy különbség sem létezik. Te egy hétköznapi ember kinézetével rendelkezel, a létkörnyezeted a hétköznapi embereké, te a hétköznapi emberek munkáját végzed. Még ha a *Dáfá*-tanítványok projektjeit is csinálod, a mennyben viszont egy televízió sem létezik. Az istenségeknek újságjuk sincs. Ez mind a hétköznapi emberek társadalmának a formáihoz tartozik. Ha te nem irányíthatnád magad a helyes gondolatoktól, ha nem tudnád saját magadat, a világot és a többieket egy művelő mércéjével szemlélni, ahogyan egy *Dáfá*-tanítvány, akkor hasonló lennél egy hétköznapi emberhez.

Mik a művelők? Korábban azt gondolták, hogy már egy istenséggé válhatna az ember, ha tonzúrárt vágat magának és a templomban marad. Ez így van? Egyáltalán nem. Csak a kinézeténél fogva más, mint a hétköznapi emberek és a többiek. A hétköznapi emberek is úgy találják, hogy ő másmilyen. Azután a saját szív van művelve. De a szív hasonló a többiekéhez, a társadalomban található, a szennyezésben és a hét emberi érzelemben és a hat vágyban. Nemcsak ez. A modern társadalomban

nemcsak hét emberi érzelem és hat vágy létezik, hanem több mint 70 emberi érzelem és több mint 60 vágy, ez nincs így? A legkülönbözőbb vágyak léteznek. Ragaszkodnak a számítógéphez és az iPodhoz és szeretik őket. Ilyesmi nem létezett a történelemben, vagy? (mind nevetnek) Mivel ez egy modern társadalom, bonyolultabb. Mindegy, milyen formával rendelkezik egy művelés, az csak egy felszínes forma. A *Dáfá*-tanítványok művelése, a környezetetek és a művelési környezetetek a társadalomban van. Ha az emberi társadalom a *Fá*-helyreigazításért lett megteremtve, gondoljátok át egyszer, lehetnek olyan egyszerűek a társadalmi problémák? Korábban azt is mondtam nektek, hogy ti különböző szakmákban és hivatásokban művelitek magatokat. Ámde minden konfliktusnál és dolognál, amivel találkozol, meg lesz vizsgálva az emberi szíved. Hogyan kellene viselkedned, hogy megfelelj egy művelőnek? Hogyan kellene viselkedned, hogy méltó legyél egy *Dáfá*-tanítvány nevére? Ez nem a művelés? Így viselkedne és így gondolkodna egy hétköznapi ember? Ha konfliktusok érnek, mindegy, hogy igazad van-e vagy nincs, azt gondold: Mit tettem hibásan ennél a dolognál? Valóban úgy van, hogy nem stimmel nálam valami? Mindenki így gondolkodik, az első gondolat saját magára és a saját hibákra van irányozva. Aki nem ilyen, az nem igazi *Dáfá*-tanítvány. Ez a művelésnek a titkos fegyvere és a *Dáfá*-tanítványaink művelésének egy sajátossága. Mindegy, mivel találkozik az ember, először saját magán gondolkodik el, ezt épp úgy hívják „befelé nézni”. Valójában ez a buddhizmusban is így van. Nem a szív műveléséről és a befelé nézésről beszélnek? Nem ilyesmiről beszélnek? Ámbar a buddhizmusban nagyon kis keretben beszélnek erről és nincs megérintve a pont, így beszélnek erről.

Eddig beszélve, mindennel, amit éppen mondtam, valójában azt akartam mondani nektek, hogy a *Dáfá*-tanítványok felelőssége nagy. Mi egy „*Dáfá*-tanítvány”? Az időbeli különbség az utolsó *Fá*-konferencia és e között kicsi. Ámbar utolsó alkalommal némely gyakorlók némely hiányosságairól beszéltem, létezik egy folyamat, mindegy, hogy jobban vagy rosszabbul csinálják. Úgy. Akkor nem beszélek arról, milyenné váltál az utolsó *Fá*-konferencia után. Csak azt mondom, hogy a *Dáfá*-tanítványok nem újdonságokként kellene meghallgassák a Mester *Fá*-magyarázatát. Nem kellene arra gondolni, milyen égi titkokat magyaráz el megint a Mester és milyen érdekes dolgokat mesél a Mester. Természetesen nem fogtok így gondolkodni, de a Mester *Fá*-magyarázata után el kellene gondolkodnod, *Dáfá*-tanítványként el kellene gondolkodnod ezen.

Mostanáig még mindig léteznek némely gyakorlók, akik nagyon rosszul működnek együtt egymással. Ez nemcsak rossz, hanem valakinek még a szőnyeg is ki van rántva a lába alól. Én mondom nektek, mindegy, milyen érzület áll emögött, te már egy démon szerepét játszod, ha a *Dáfá*-tanítványok projektjeinél vagy azoknál a dolgoknál, amiket a *Dáfá*-tanítványok kell tegyenek, kirántod a szőnyeget valakinek a lába alól. Mindegy, hogy azt gondold-e, hogy te *Dáfá*-tanítvány vagy és te is sok dolgot tettél, a régi erők újra és újra egyik hibát a másik után jegyzik fel számodra.

Tudjátok ti, *Dáfá*-tanítványok, hogy a helyes gondolataitoknak hatásuk van? Közületek mindegyikötöknek a hatásai együtt összehasonlíthatatlanul óriásiak. Ha nincsenek olyan nagy hatások elérve, az onnan ered, hogy neked nincs elegendő bizalmad és nincsenek elegendő helyes gondolataid. Olyan sok *Dáfá*-tanítvány, több mint 100 millió a *Dáfá*-tanítványokból az egész világon ugyanabban az időben küld helyes gondolatokat, ez nem félelmetes a gonosz és a régi erők számára? Az istenségek számára is nagyon pompás ez. Milyen nagy erő! Te *Dáfá*-tanítvány vagy, ha a helyes gondolataid nagyon erősek és az erőd hegyeket hasíthatna szét, egy gondolattal elintézed ezt. A ködben ti nem látjátok a képességeiteket, de az nem tesz semmit. Mivel nem működtök együtt egymással és nincsenek elegendő helyes gondolataitok, a helyes gondolatok küldésénél állandóan arra a ragaszkodásra gondoltok, hogy a művelésnél az ember nem befelé és csak kifelé tekint. Sőt még nagyon dühösek vagytok. Mihelyt rágondoltok valakire, már felmérgeledtök. Mondjátok csak, minek küldtök még helyes gondolatokat? Nem játszik pozitív szerepet, és ennél te megmutatod az istenségeknek az egész univerzumban minden gondolatodat és ragaszkodásodat. A helyes gondolatok küldésénél ezek mind kijönnek és ez ki lesz állítva az egész univerzumban, te egy emberként leszel megmutatva. Gondoljátok át, hogyan tudnának a régi erők nem üldözni téged? Üldöznek téged, és a Mester semmit sem tehet ellene, mivel megvan a kifogásuk: Nézz csak meg magadnak egy ilyen élőlényt, ő a te tanítványod? Olyan rossz, nem kellene megbüntetni őt? Ha nem bünteted meg őt, befolyásol minket és a többieket, mire vár még az ember! Én azt gondolom: elöttetek, *Dáfá*-tanítványok előtt csak egy út létezik: az igaz művelés. Nem létezik másik út.

Újabban láttam, hogy a *Dáfá*-tanítványok a szárazföldi Kínában egyre éberebbé és tisztább fejűvé váltak az üldözés közben. Egyre jobban csinálták. Ámde külföldön a *Dáfá*-tanítványok valamivel alábbhagynak a helyzet javulása közben. Némelyeknél láthatólag hiányzik a belső ösztönzés, mindegy, mit csinálnak, már egyáltalán nem működnek együtt. Nem működnek együtt, harcolnak egymással és nem mutatnak tiszteletet mások iránt. Sőt nagyon udvariatlanul viselkednek, ők valóban nem olyanok, mint a *Dáfá*-tanítványok. Láttam ezt és fájt a szívem. Ti a legkomiszabb üldözésen jutottatok át. Még az istenségek is irigyelnek benneteket, ámde ti nem tudjátok ezt megbecsülni. Ha visszamentek, és újra meg akarjátok találni a folyamatot, az többé nem létezik, ez már eljutott az utolsó szakasz végéhez. Éppen azt mondtam, hogy sok ember akar *Dáfá*-tanítvány lenni. Most nagyon nehéz számukra, hogy bejussanak. A legnagyobb ok erre az, hogy a *Dáfá*-tanítványokkal szembeni legkeményebb megpróbáltatás, ez az üldözés, már a végéhez közeledik. Nem lehet többé egy olyan nagy nyomást és egy olyan nehézségi fokot teremteni újólá, amelyik az egész világban beborította a mennyet és a földet, hogy megvizsgálják, hogy te mered-e művelni magad és hogy a helyes utat járod-e. Ez a történelem már elmúlt, nem létezik többé. Aki most *Dáfá*-tanítvány szeretne lenni, azt nagyon erősen akadályozzák a régi erők és semmi esetre sem akarják hagyni bejutni. Ti egy olyan nehéz környezetben jutottatok át, ez nagyon nagyszerű. A hatalmas erény, amellyel rendelkeznetek kell, már jelen van. Valóban nem kellene az legyen, hogy lefelé csúsztok, mivel most lazítottok.

Ami az élőlények megmentését és az igaz körülmények tisztázását illeti, sokan nem teszik ezt olyan mélyrehatóan. Egypár szót váltani egy emberrel, „ha nincs kedved meghallgatni, akkor mindegy”, már megint egy másikhoz megy. Ha tesztel valamit, akkor vigyétek is véghez és csináljátok jól. Ha meg akarsz menteni egy embert, akkor csináld úgy, hogy meg is legyen mentve. Számotokra nem létezik választás. Ha az emberek megmentésénél válogatsz, az hibás. Bárkivel is találkozol, azt meg kell mentened, egészen mindegy, milyen státusza van és melyik társadalmi réteghez tartozik, egészen mindegy, hogy államelnök-e vagy koldus. Az istenségek szemében az élőlények egyenrangúak, a rétegekre való felosztás az emberi társadalomban jött létre. Ámde remélem, hogy a *Dáfá*-tanítványok mind olyan szorgalmasak lehetnek, mint korábban, mint akkoriban, amikor éppen megkaptátok a *Fá*-t. Korábban létezett a buddhizmusban egy szólás, ha kezdettől fogva a végéig úgy csinálja az ember, mint az elején, teljes bizonyossággal el fog jutni a beteljesüléshez. (taps)

Ti a hétköznapi emberek társadalmában művelitek magatokat. Vannak *Fá*-konferenciáitok és egymás között is cserélhettek tapasztalatokat. Tudjátok, azok, akik a barlangokban művelik magukat, meghalnak ott bent, ha nincs sikerük a művelésben. Mindent, amit átél, senkivel sem tudja megbeszélni, nem is létezik senki sem, akivel beszélhetne erről. Mindig őszinte felismerések alapján kell átjusson. Ha ezt nem csinálja meg, akkor vége. Milyen nehéz ez! A legrosszabb a magány egy olyan hosszú időn keresztül. Mitől fél az ember a leginkább? A magánytól. A magány örültté tehet valakit, a magány elfeledtetheti a múltat valakivel, a magány még a beszédet is elfeledtetheti valakivel. Ez a legfélelmetesebb keserűség. Azt mondják, ez kilenc év hosszán át meditált arccal a fal felé fordulva, az tizenhárom év hosszán át meditált arccal a fal felé fordulva. Létezik még valaki, aki száz év fölött ült ott. Ti nem vagytok olyan magányosak, nektek csak úgy kell viselkednetek a kezdettől a végéig, mint egy *Dáfá*-tanítvány.

A Mester ma egypár viszonylag kemény szót mondott nektek, avégett hogy fel legyetek riasztva és felébredjete. Az emberek megmentésénél ti fel akarjátok rázni az embereket, hogy megmentésétek őket, de ti saját magatok is fel kell ébredjete és éberek legyetek. Hiszen az nem megy, hogy megfelekedzete a művelésétekről, ha túl sok tennivalóte van. Ti művelőte vagytok, ez nem a múltadra vagy a viselkedésére vonatkozik, hanem a lényedre, az életed értelmére, a felelősségre, amelyet viselsz és a történelmi küldetésére. Csupán így vagy egy valódi *Dáfá*-tanítvány.

Tudom, hogy némelyek közületek ezt nagyon jól csinálták az emberek megmentésével a különböző projektekben. Nagyjában és egészében véve ezt nagyon is jól csináltátok és ez nagy hatásokat mutatott. Én elismerem, hogy ti azt tettéte, amit tennete kell, hogy segítete a Mesternek helyreigazítani a *Fá*-t. Csak remélem, hogy még jobban csináljátok ezt. A mi utunk nagyon keskeny. Ha csak valami mellé megy, már problémák vannak. Nem akarom azt látni, hogy problémákat szerezte be és hogy valaki leesik a művelésnél. Még kevésbé akarom látni, hogy alábbhagytok a művelésétekbete, miközben javul a helyzet. Ti ezt mind kikövetkeztettéte és megcsináltátok. A jövőben még sok tennivaló létezik, addig a napig, amelyiken eljutsz a beteljesüléshez. A legnehezebbete már mögöttete

van, a maradék már nem olyan nehéz, csak valamivel jobban kell csináljátok. Minél reménytelenebbnek tűnik, annál valószínűbb, hogy a remény közvetlen közel van. Minél inkább unottnak érzi magát valaki, annál valószínűbb, hogy éppen azon van, hogy hatalmas erényt alapozzon meg. Remélem, hogy valóban jól tudtok együttműködni egymással, erős helyes gondolatokkal rendelkeztek és a problémáknál befelé néztek, azzal a szenvedéllyel, amellyel akkor rendelkeztetek, amikor éppen elkezdtetek a művelést. Ne legyetek olyanok, mint a hétköznapi emberek, akik csak egy pár percet égnek lázban, és aztán mindenek vége.

Az emberi érzületek gondoskodnak arról, hogy az egymással való együttműködésnél konfliktusaitok vannak. Ez mutatja meg egy művelőnek az állapotát és a művelés folyamatát. Ez semmiképp sem jelenti azt, hogy valaki közületek valóban rossz. A jó oldal nem látható többé. Már le van választva. Amit láthattok, mindig az az oldal, amelyik még nincs készre művelve. De nektek nem szabad könnyörületesség nélkülinek lennetek, nem szabad szilárd (megrögzött) nézetekkel szemlélnetek egy másikat. Én újra és újra mondtam, hogy ti nem láthatjátok többé a jó oldalt. Az az oldal már nagyon jó és elérte a mércét. Mit jelent az, hogy elérte a mércét? Egy istenség mércéjét. És az az oldal, amelyet még nem művelt készre, egyre rosszabbnak tűnik, minél közelebb jut a felszínhez. De ő már nagyon jól művelte magát. Remélem, hogy ti értékelnétek saját magatokat, a többiekét és a környezeteteket. Hogy értékelnétek az utatokat, az ugyanaz, hogy saját magatokat értékelnétek.

A Mester nem szeretne már sokat beszélni. Nagy sikert kívánok a *Fá*-konferenciátoknak. A *Fá*-konferencián sokan számolnak be a művelési folyamataikról és művelési állapotaikról, arról is, hogyan kezelték különböző dolgokat, amikbe ütköztek, egy *Dáfá*-tanítvány őszinte gondolataival. Ha ezt mind hallottátok, nem kellene történeteknek tekintsétek. Ez az az út, amelyet egy művelő járt. Ez az az út is, amelyet te jártál. Szeretném látni, hogy ti újra visszataláltok a szenvedélyetekhez, nektek művelőknek a legjobb állapotához. Ennyit tőlem, köszönöm nektek! (minden jelenlevő feláll, erőteljes taps)

Nyilvánosságra hozva a www.minghui.de honlapon: 2011.09. 12

(Utolsó – német – változtatás: 2011. 09. 14)

(A magyar fordítás elkészült: 2011. 09. 30)

(Utolsó – magyar – változtatás: 2011. 09. 30)

A fordítás az alábbi német változat alapján készült:

[Was ist ein Dafa-Jünger](#)

[Fa-Erklärung in New York 2011](#)

<http://www.minghui.de/jingwen/66192.html>

Megjegyzés: Ennek a cikknek a mélyebb megértéséhez ajánlott elolvasni előbb a *Fá* *lun* *Gong* és a *Zhuán Fá* *lun* című könyveket, amelyek innen ingyenesen letölthetőek:

<http://www.falundafa.hu/media.html>

Fordítók megjegyzése: Lehetséges, hogy idővel változtatásokat eszközölünk a fordításon a minél jobb szöveghűség és érthetőség érdekében.